

Jmenuji se Marie Pospíšilová. Narodila jsem se jako Bouzková do velmi zbožné rodiny. Můj otec měl Eucharistii v takové úctě, že se nepokládal za hodna ji přijímat. Vychovával nás ve víře a lásce s velkou trpělivostí a důsledností. I v dobách komunismu se celá naše rodina veřejně hlásila ke katolické církvi a zvláště otec byl proto "v nemilosti".

Ještě než jsme se, my děti, narodily, měla naše matka problém vůbec otěhotnět. Tento, pro lékaře neřešitelný, problem přivedl mé rodiče k Páteru Františku Ferdovi do Sušice. Ten matku vyléčil a i s dalšími zdravotními a duševními problémy naší rodině pomáhal. Možná v té době mému otci přirostl k srdci Sušický kraj. Mně také a řízením Božím již od roku 2011 bydlím se svou stále rostoucí rodinou v nedaleké vesničce. Jednou mně nabídla kamarádka, jestli nechci s ní na terciáře. Vůbec jsem nevěděla, co to je. Že prý se tam modlí a povídají si. To bylo v roce 2014 a já měla kromě dvou starších dětí i dvě malé. Šla jsem tam jednou s ní a vzala jsem sebou i malého, ani ne půlročního synka. I když jsem dost dobře nerozuměla, o co se tam jedná, líbilo se mi modlení i lidé, usměvaví, milí. Pak ale ten nejmenší syn onemocněl. Jeho nemoc byla ošklivá, dlouho trvala a nakazil se i tříletý syn i já. Měsíc jsme nespali, byla jsem unavená a nemocná. Tehdy jsem se nezvládla postarat o naši kobylku a ona se zamotala tak nešťastně, že nepřežila. Rozkřiklo se po celém kraji, že jsem utýrala koně a já se styděla a nechtěla se mi mezi lidi. Až po dalších dvou letech zase nabídl bratr Kryštof manželovi, aby se přišel podívat na terciáře a začali jsme tam chodit spolu. Čím déle chodím na setkání, tím více mi přináší. Svatý František byl v naší rodině vždy velmi uctíván a mně byl blízký svým vztahem k přírodě. Byla bych moc ráda, kdybych se směla začlenit do jeho rodiny. Tím spíš, že můj otec umřel a moc mi chybí jeho vedení, láska i celá velká rodina, která se po otcově smrti takřka rozpadla. Terciáři v Sušici se stali mojí novou, úžasnou rodinou..

Marie Pospíšilová